

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΚΡΕΝΤΣ

Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ "ΓΑΛΑΖΙΟΥ ΑΕΤΟΥ," ΚΑΙ ΤΟΥ "ΦΟΙΝΙΚΟΣ,"



Η μέρα εκείνη, στο γήπεδο του πόλο, είχε μαζευθεί η αφρόκριμα της άριστοκρατίας. Όλος ο κόσμος ήξερε ώστόσο ότι αυτές η δυο αρχηγίνες αγαποσαν παράφορα τον όμορφο άθλοσέτη. Ήξεραν ακόμη και κάτι άλλο σπουδαιότερο: "Ότι αυτός ο αγώνας του πόλο θα έκρινε την τύχη τους. Η νικήτρια θα παντρευόταν τον μίστερ "Όζελ. Καταλαμβάνει λοιπόν την συγκίνησή τους, "Όλοι τους είχαν καρφωμένα τα βλέμμά τους στις δυο αντιζήλους, παρακολουθούσαν κάθε κίνησή τους και σχολίαζαν το φερόμιο τους.

—"Η μίς Κάρολ "Αουλετ είναι πού όμορφη από κάθε άλλη φορά! Έλεγαν

—"Η «μίσσες» "Αϊνερ, με τό αγέρωχο παράστημά της, θά έλεγε κανείς ότι περιφρονεί την αντίζήλδ της, παρατηρούσαν οι άλλοι.

Η "Εθελιν Μούρ, η φίλη της «μίσσες» "Αϊνερ, θέλοντας κι έκεινη να ικανοποιήσει την περιέργειά της, πλησίασε την "Αϊνερ, τυλιγμένη στην βαρύτερη γούνα της και συνοδευόμενη από τον άχρίστο... φίλο της σκύλλο της "Τζόκι.

—Σού εόχομαι, ή νίκη νά είναι με τό μέρος σου, της είπε χαμογελώντας.

—Εύχαριστώ, "Εθελιν, της άπάντησε ή "Αϊνερ, κυτώντας νευρικά τό μαστίγιό της στη λουστρινένια μπότες της. Για μένα, αυτός ο αγώνας είναι τό τέλος μιάς όμορφης περιπέτειας. Σε θεωρώ ότι θά λυπηθώ πολύ άν κερδίσω. Ξέρεις, είναι ή μόνη φορά που σκέφτομαι ότι αυτός ο γάμος μπορεί νά μ' άπογοητεύσει. Έχω τόσο δοκιμασθή από τον πρώτο σόζυγό μου.

—Μά ο μίστερ "Όζελ, είναι τόσο νέος, τόσο καλός, τόσο όμορφος, πού θά σ'ό κάνει εύτυχισμένη! διαμαρτυρήθηκε ή φίλη της.

—Τό ξέρω, "Εθελιν, καί γι' αυτό άνησυχώ. Δεν θά έχω καμιά δικαιολογία, όταν θά βελήσω νά τον άπατήσω.

—Νά τον άπατήσεις; Έκανε έκπληκτη ή φίλη της.

—Μά, βέβαια, καμμένη "Εθελιν. Η σόζυγική ζωή θά είναι τόσο κουραστική!

—Τότε, γιατί δεν άφήνεις την μίς "Αουλετ νά τον παντρευθή;

—Γιατί δεν θέλω νά υποχωρήσω. "Επειτα, τί θά πη ό κόσμος; Δεν ξέρουν ότι αυτός ό έρωας ήταν νά μένα μιά όμορφη περιπέτεια, ένα σπόρ. "Ωρεθούάρ, "Εθελιν. Θά τά ξαναπούμε ύστερ' από τό παιγνίδι.

Κι' ή «μίσσες» "Αϊνερ άπεχαίρετό της φίλη της και προχώρησε γιά νά συναντήσει την ομάδα του "Φοινίκος.

Η έρωτική ιστορία της μίς "Αουλετ και τις «μίσσες» "Αϊνερ, ένα χρόνο τώρα άπασχολούσε με τό σκάνδαλό της την κοσμική στήλη των έφημερίδων. Ήταν μιά πολύ παράδοξη ύπόθεσι. Ο μίστερ Τζών "Όζελ εχ' αγαπήσει με τό ίδιο φλογερό άσθημα και τις δυο νέες. Τό λάθος όμως δεν ήταν δικό του. Τις έθελπε πάντοτε μαζί, όπου και νά πήγαινε. Ήταν άχώριστες και τόσο αγαπημένες, πού είχαν φτάσει στο σημείο νά φορούν τις ίδιες τουαλέτες, νά έχουν τις ίδιες προτιμήσεις και τις ίδιες σκέψεις. Στην άρχή, ό θαυόπλουτος "Αμερικανός εχ' επιδώσει τη γνωριμία τους από περιέργεια. "Ηθελε νά έξακριώσθ πώς ελ-

χαν καταρθώσει αυτές ή δυο γυναίκες νά είναι τόσο αγαπημένες. Έθγαινε μαζί τους, πήγαινε στά θέατρα, στις κοσμικές συγκεντρώσεις, παντού. Σιγά-σιγά συνήθισε τόσο πολύ τη συντροφιά τους, ώστε δεν έθελπε πότε νά έρθη ή ώρα της συνεντεύξώς τους. "Αλλά κι ή δυο φίλες δεν είχαν μείνει άσυγκίνητες. Ο Τζών "Όζελ ήταν ό καλύτερος τζέντλεμαν άπ' όσους είχαν γνωρίσει μέχρι τότε.

—Είπε χαριτωμένος ό φλος μας, έλεγε ή Κάρολ στην "Αϊνερ. "Αρχίζω νά τον αγαπώ.

—Τι έγώιστρια πού εισαι! της άπαντούσε ή φίλη της. Τουλάχιστον θά έπρεπε νά με ρωτήσης από άβρότητα κι' έμένα!

—Γιατί;

—Μά δεν καταλαβαίνεις λοιπόν ότι κι' έγώ έχω καρδιά;

—Όποτε, θές νά της δτι...

—Δεν θέλω νά πώ τίποτε, "Αλλά σου δηλώνω κατηγορηματικά ότι αυτός ό άνδρας μου άρέσει.

Αυτό τό «ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ», άησούχησε πάρα πολύ τη μίς "Αουλετ. Βέβαια, αγαπούσε υπερβολικά τη φίλη της. "Αλλά τώρα τά τράγματα ήταν σοβαρά. Ήξερε καλά τό χαρακτήρα της "Αϊνερ. Όταν ένας άνθρωπος της άρεσε, τον κατακτούσε με κάθε βυσία. Δεν λογάριαζε ούτε την κοινωνική θέση της, ούτε την αξιοπρέπεία της, ούτε τίποτε. Σκέφτηκε λοιπόν νά την καλοπιάση.

—"Αϊνερ, της είπε. "Ας αφήσουμε τον "Όζελ νά διαλέξη μονάχος του. Είμαστε δυο διαφορετικές όμορφιες. Έσύ εισαι μιά πεπειραμένη γυναίκα, που ζέρει τον κόσμο και τους άνδρες. Έγώ γιά πάλι είμαι ένα κορίτσι γεμάτο όνειρα κι' ιδιοτροπίες. "Ακόμη όμως κι' ή ίδια δεν έχω γνωρίσει τον έαυτό μου. Ξέρω ότι θ' αλλάξω πάρα πολύ μετά τό γάμο μου. Η κάθε μιά λοιπόν άς προσπαθήσει νά τό κινήσει τό ενδιαφέρον με την ικανότητά της.

—Σύμφωνοι, της άπάντησε ή "Αϊνερ.

Και την άλλη μέρα έκαναν την εμφάνισή τους με διαφορετικές τουαλέτες. Είχαν πάψει νά είναι ή αγαπημένες φίλες που σχολίαζε όλος ό κόσμος. Τώρα ήταν δυο επικίνδυνες αντίζήλοι. "Αρχισαν τότε νά δημιουργούν ένα σωρό σκάνδαλα. "Αρκοῦσε ό αγαπημένος τους Τζών νά έκφράσει μία έπιθυμία του γιά νά την έκπληρώσουν. Ο μίστερ "Όζελ απέλαμθεσε όσο μπορούσε καλύτερα αυτή την ξεχωριστή εύνοια της τύχης. "Αλλ' αυτή ή περιπέτεια είχε και τό άπρόσπά της. Μία φορά πού άπεπειράθηκε νά φιλήσει την μίς "Αουλετ, δέχτηκε ένα ήχηρότατο χαστούκι και διασκέδασ' έξαιρετικά με τό θυμό της. Για νά παρηγορηθή, κατέφυγε στην «μίσσες» "Αϊνερ, ή όποια ποτέ δεν είχε άρνηθή ως τότε ένα άθώο φιλημα. Φαντασθήτε όμως την έκπληξή του όταν αυτή τη φορά έφαγε κι' άπ' αυτή την δυο δυνατόντες μπάτσες, πού τον έκαναν άμέσως νά λογιευθή. Δεν υπήρχε καμιά άμφισβόλια ότι αυτές ή γυναίκες τον άγαπούσαν παράφορα! "Επρεπε όπωδότητε νά διαλέξη τη μιά από τις δυο. Καταρίωναν την ώρα, πού είχε γεννηθή "Αμερικανός. "Αν ήταν κανένας Μαχαργιάς ή κανένας Σεϊχς, θά μπορούσε νά τις παντρευθή και τις δυο, χωρίς κανείς νά τον κατηγορήσει. Οι άμερικανικοί νόμοι όμως δεν άστελεύονται.

Τού επέτρεπαν φυσικά νά πάρη μιά μόνο γυναίκα. Στην απελπισία του λοιπόν, σκέφθηκε νά διοργανώσει μιά συνάντησι στο γήπεδο του τέινις. Η νικήτρια θά γινόταν σόζυγός του. Δυστυχώς γι' αυτόν, κι' ή δυο φίλες έπαίξαν με τόσο πείσμα και τόσο τεχνικά, ώστε στο τέλος βγήκαν ισοπαλές. Ένας διαγωνισμός του πάλι γιά την πιο έξαντρίκ τουαλέτα, είχε τά ίδια άποτελέσματα.

Σάν νά είχαν συμφωνήσει δηλαδή ή μίς "Αουλετ κι' ή «μίσσες» "Αϊνερ παρουσιάσθηκαν φορώντας κι' ή δυο ένα... άθώο φιλημα συκής! Ο μίστερ "Όζελ, πάλι νά τρελλαθή από την στενοχωρία του. Τέλος άφοζ έξήντηλσε κάθε μέσο σκέφτηκε νά καταφύγει σ' έναν ά-



—Σού εόχομαι ή νίκη νά είναι με τό μέρος σου, της είπε χαμογελώντας

ΑΠ' ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΣ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Το ανδρικό ψευδώνυμο της Γεωργίας Σάνδ. Πώς το έφάνταζε ο Πλάγς. Γεωργία Σάνδ και 'Αλφρέδος Μυσσέ. Μετά τον θάνατο του ποιητού. Ένα ξόλιχο έιελι. Όπου έπεριέχεται ο Παύλος Μυσσέ. Η τέσσερες άντωνυμίες. Ο ζωγράφος Βερνέ και το παρκαριό. Γιατί τού άπνευρηθη. Ο Σαίτ Παζάζ και ο τάφος του. Όπως και οι Φαρκώ, κτλ.

Ό πρώτος που μάντεψε ότι κάτω άπ' το φιλολογικό ψευδώνυμο «Γεώργιος Σάνδ» κρύβεται γυναίκα κι' όχι άνδρας, ήταν ο διάσημος Γάλλος κριτικός Γουσταβός Πλάγς. Καθόταν μία βραδιά στη Λέσχη των καλλιτεχνών, κι' ένας φίλος του φυλλομετρούσε πλάγρ του ένα καινούριο μυθιστόρημα, που μόλις την ημέρα εκείνη είχε εκδοθή, με συγγραφέα κάποιον άγνωστο ως τότε Γεωργίου Σάνδ.

Ό Πλάγς το πήρε, τούρριξε λίγες μυτιές, τού κράτησε και τού διάβασε τή νύχτα στο σπίτι του και την επομένη το βράδυ διακρίνυζε με λοπομήσ, στη Λέσχη :

— Ό συγγραφέας του βιβλίου αυτού δεν είναι άνδρας, αλλά γυναίκα. Το είδες της ψυχολογίας κι' ο έβιαζον χαρακτήρ των ήρώων τού έργου μόνον από γυναίκα μπορούσαν νά αναλυθούν και νά περιγραφούν έτσι...

Και πραγματικά, ο συγγραφέας ήταν ή Γεωργία Σάνδη. Τό δέ έργο της αυτό ήταν ή «Λέλια».

...

Όταν πέθανε ο ποιητής 'Αλφρέδος Μυσσέ, τού όποιοι ήταν γνωστή ή περιπατής αλλά ιδιότροπη λατρεία προς τή Γεωργία Σάνδη, εκείνη δημοσίευσε, λίγους μήνες μετά το θάνατό του, τó γνωστό μυθιστόρημά της «Λίτι κι' Αιτός». Στο έργο της αυτό προσπαθούσε νά μιξη όλα τα σκανδαλώδη σφάλματα τού έρωτός της στον άπολοστον ποιητή, που δέν μπορούσε φυσικά νά δικαιολογηθή και νά άμυνή από τó βάθος τού τά-μου του.

Είτνυζε όμως γιά τή μνήμη τού Μυσσέ βρόθήκε ο ευγενικός άδελφός του Παύλος Μυσσέ. Όταν τού άνήγγειλαν τήν έκδοσι τού έργου της Σάνδη και τούς σκεοφαντικούς ύπαιτυμούς του γιά τόν άδελφό του, ο Παύλος Μυσσέ ήλε άγανακτισμένος :

— Άν εκείνη έγραφε τó «Λίτι κι' Αιτός», έγώ θά γράφα «Αιτός κι' Λίτι»... Και τó κοινό άς κρίνει τήν άλήθεια που ύπάρχει σ' αυτές τίς τέσσερες άντωνυμίες :...

Πραγματικά, έδημοσίευσε κι' αυτός σέ λίγους μήνες τó έργο του με τόν άνωτέρω τίτλο κι' ύπερασπί-ζοντας με θερμό τόν μεγαλοφρόν άδελφό του, απέδειξε ότι άν ύπάρξε στη ζωή τόν δυστυχής, δέν ή-ταν όμως ποτέ κακός, όπως ήθελε νά τόν παρastiση ή Σάνδη.

...

Όταν ο αυτοκράτορ της Γαλλίας Ναπολέων Γ' έμαθε πως ο διάσημος ζωγράφος Όράσιος Βερνέ ή-ταν σοβαρά άρρωστος, βιάστηκε νά τού στείλν τó παρκαριό των Άνωτέρων Ταξιαρχών της Λεγεώνας της Τιμής.

Σ' έμπιστους του δέ κύκλους έλεγε κατόπιν σχε-τικώς :

— Ό Βερνέ δέν άνεκτήμυτος και τó παρκαριό που τού άπέναμνε είναι γ' αυτόν ένα παιχνιδάκι... Τού τó-στελα όμως γιατί τó έχει κι' ο 'Ενγκρ, και θά πέθανε άπαρηγόρητος άν δέν τó άποκοΐσει.

Ός γνωστόν, ο 'Ενγκρ ήταν επίσης διάσημος ζω-γράφος και άσπονδος... φίλος τού Βερνέ !...

...

Ό αντίβασιλεύς της Αιγύπτου Σαίτ πασάς, ο όποιος συνετέλεσε έξαιρετικά και στην τομή της δωάνης του Σουεζ, φημιζόταν πολύ γιά τó γαλήνιο και μύσσορι-κό πνεύμα του. Κατά τó 1863 άρχισε νά κατασκευάζη τόν μεγαλοπρεπή τόν τάφο, στον όποιο μάλιστα ο ίδιος έβαλε τόν θεμέλιο λίθο.

Στόν έμπιστο δέ ύπασπιστή του, που τόν έμπόδιζε από τó διάδωμά αυτό—γιατί φοβόταν μήπως τού φέρη εγροισμύς—έλεγε χαμογελώντας :

— Δέν μπορώ νά ξεφύγω άπ' τó πατροπαράδοτο έ-θιμο τών προκατόχων μου ήγεμόνων αυτής της Χώρας. Τό ίδιο δέν έκανε και ο Χέουφ, ποτίστηκε τήν πυραμίδα τού τάφο του; Τά ίδια δέν έκαναν κι' οι άλλοι Φα-ραί; Τό ίδιο λοιπόν κάνω κι' έγώ. Ό θάνατος άς με συγχωρήσει, άποωδήποτε, γιά τήν άναίδειά μου !.

γώνα πόλο 'Εκεί τούλάχιστον ύπήρχε κάποια πιθανότης νά πετύχη. Θά λάβαιναν μέρος ένα πλήθος όμορφων γυναικών. Όλες φυσικά δέν θά είχαν τήν ίδια ίκανότητα. Έτσι ή μία από τίς δυό όμάδες τού πόλο θά κέρδιζε τó παιχνίδι. Ό Τζών 'Όξελ καθισμένος άναπαυτικά πάνω στην έξέδρα, άνάμεσα σό τó πλήθος τών πλουσιών Άμερικανών παρακολουθούσε τώρα με τά κυάλια τόν τίς διάφορες φάσεις τού άγώνος. Τ' όλογα κυ-νηγούσαν τήν έλεφαντίνη μάππια, έτρεχαν δεξιά κι' άριστερά σό γήπεδο, όπου τήν πετούσαν τά κτυπήματα τών Άμαζόνων τήν εναέφερναν κοντά σό τέρμα και αυτή ή ιστορία έξακο-λουλούσε άδιάκοπα. Κ' ή όμάδα τού «Γαλάζιου Άετού» και ή όμάδα τού «Φοίνικος» έπαίζαν μ' έξαιρετική συνοχή και πεί-σμα. 'Η άγωνία έσφγγε τó λαϊμό τού Τζών 'Όξελ Λίγο άκό-μη και θά πάβαινε συγκοπή από τήν συγκίνησή του. Ξαφνικά σημειώθηκε τó πρώτο τέρμα ύπέρ τής μίς 'Αουλετ. Έτοιμαζό-ταν ν' άναπνεύσει εύχαριστημένος, όταν ή «μίσσες» Άνιερ μ' ένα επιδέξιο κτύπημα τής σφαίρας κατώρρωσε νά πετύχη κι' εκείνη ένα τέρμα. Έτσι ή δυό όμάδες τών φιλενάδων που ήσαν πάλι ίσότητες. Αυτό ύπερέβαινε πειά τίς δυνάμεις τού άτυχου Τζών ! Ένοιωσε τήν άναστροφή του νά σταματάει και κυλίστηκε άναίσθητος στην έξέδρα. Οι θεαταί ούτε τόν πρόσεξαν. Τό παι-γνίδι τούς είχε συναρπάσει. Τό σώμα τού 'Όξελ έγερνε τώρα έξω από τά κάγκελλα με κίνδυνο νά πέση καταγής από τήν έξέδρα και νά κομματιασθή. 'Η «μίσσες» Άνιερ που τόν είδε δέν έδωσε καί μεγάλη σημασία. Έκείνο που τήν ενδιέφερε ή-ταν νά κερδίση τó παιχνίδι. Άλλά ή μίς 'Αουλετ που είχε μία τρυφερή καρδιά άνησυχούσε. Χωρίς νά λογαριάσει λοιπόν τίς συνέπειες που θά είχε τó φερόμύ της, πήδηξε γρήγορα από τó άλογο, έτρεξε στην έξέδρα, έφτασε κοντά στον 'Όξελ και με τήν βοήθεια τών γύρω θεατών τόν μετέφερε σ' ένα κάθισμα και κατώρρωσε με τίς περιποιήσεις της νά τόν κάνει νά συνέλθη. Έπειτα γύρισε σό γήπεδο. Μά ήταν πειά άρ-γά. 'Η «μίσσες» Άνιερ είχε κερδίσει τó παιγνί-δι. Άπογοητευμένη ή 'Αουλετ ύποτάχτηκε στην ιδιοτροπία της τύχης της. Έβλεπε τώρα τόν Τζών 'Όξελ ένθουσιασμένο νά παραδίδη τó κύ-πελλο στην «μίσσες» Άνιερ. Αυτό της ήταν άρ-κετό γιά νά καταλάβη τή συνέγεια. 'Υστερα ά-πό λίγη ώρα θά ζητούσε και τó χέρι της άντι-πάλου της ! Μά δάκρυα στά μάτια άνέθηκε σό τó αυτοκίνητό της κι' έτοιμαζόταν νά φύγη από τó γήπεδο, όταν είδε έναν άνθρωπο νά τρέχη δια-στικά προς τó μέρος της γιά νά τήν προστάση. Ήταν ο Τζών !

—Τί νά με θέλν άρά γε ; σκέφτηκε και πάτη-σε τά φρένα τ' αυτοκινήτου της

Ό Τζών έφτασε λαχναισμένος.

—Ωραία εγγένεια, δεσποινίς!... της είπε με προσποιητό θυμό. Μου σώσεις τή ζωή κι' έπειτα φεύγεις, χωρίς νά με πάρης μαζί σου.

—Κ' ή Άνιερ ; 'Η γυναίκα σου; άπόρησε ή 'Αουλετ.

—'Η γυναίκα μου ; Έκανε κατάπληκτος ο Τζών 'Όξελ. Μήπως φαντάσθηκες ότι πρόκειται νά τήν παντρευθώ ; Όχι, άγαπητή μου. Κά-ρολ, δέν θέλω νά σύζυγο χωρίς καρδιά. Προ-τιμώ μία άλλη που θυσιάζει τó γόητρο της όμά-δος τού «Γαλάζιου Άετού» γιά νά μου σώση τή ζωή.

Κι' άγκαλιάζοντας τήν μίς 'Αουλετ τήν φί-λησε με τρυφερότητα. Ήταν εύχαριστημένος που μεταξύ αυτών τών δυό φιλενάδων είχε δια-λέξει — χωρίς σέ μία σύμπτωση — τήν πιο τρυφερή και τήν πιο αίσθηματική γιά γυναί-κα τού.

ΜΩΡΙΣ ΚΡΕΝΤΣ

ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ

ΗΤΑΝ ΠΑΝΤΡΕΜΕΝΟΣ

—Δέν θ' αγοράσετε αυτό τó όραϊότατο κουτί τού μανικιούρ; ρωτάει ή νόστιμη παλτήρια της φι-λαθρωπιτικής αγοράς, έναν καλοντυμένο κύριο. Έκείνος τήν κυτάει, ρίχνει κατόπιν μία μα-τιά σό κουτί τού μανικιούρ και λέει :

—Τί νά τó κάνω έγώ ένα τέτοιο πράγμα, δε-σποινίς ;

—Άπλούστατα: Νά τó προσφέρете στην γυ-ναίκα που αγαπάτε, τού έξηγει ή νεαρή παλτή-τρια.

—Μά δέν αγαπώ καμμία, της άπαντά άφέλε-στατα Έκείνος. Είμαι... παντρεμένος!

